Deo optimo maximo uni & trino, Virgini Deiparæ, & ſancto Lucæ orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,

Quodlibetariis diſputationibus manè diſcutienda in Scholis Medicorum, die Jovis decimâ-ſeptimâ Februarii.

M. CAROLO CONTUGI, Doctore Medico, Præſide.

Eſt ne chylus fœtus alimentum?

UT obſcurum, quâ ratione liberi in generis humani officinâ cudantur: ſic involuta eorum nutritio. Fallitur qui ex utriuſque parentis ejaculatis, exactè commixtis, & ab utero allicitis ſeminibus, humanum corpus generari exiſtimat: & præter materiam, quæ nec eſt ſingularum partium portio, nec totius coporis rudimentum, in ſemine facultatem formatricem, totum generationis opus dirigentem, comprehenſam tenet. Ex uno coitu plurium fœtuum productio, admirabiliſque corporis humani ſtructura, quæ fortuito particularum ſeminis motu nequaquam efformari poteſt, contrarium evincit. Ineſt mulieribus principium fœtus, ovum ſcilicet, in quo omnes futuri hominis partes jam formatæ ſunt. Illud maris & fœminæ ſemine fœcundatum, ex ovariis teſtes vulgo dictis, per tubas in uterum delabitur; cujus calore & humiditate intumeſcit. Interim ſpiritus intùs contentus exſuſcitatur. Hic quaſi veterno excuſſo avolare nititur; verum à ſtaminibus in fugâ detentus clauſtra ſua expandit, & niſu ſuo dilatat: hinc fœtus radices in uteri fundum ſpargit, per quas alimentum excipit, quo ſpatiola à ſpiritû dilatata implentur, & pedetentim omnes fœtus partes evoluuntur; modo non planè diverſo ac plantarum ſemina terræ mandata, explicantur.

EX venularum umbilicalium extremitatibus utero appenſis, fœtum prò alimento maternum ſanguinem aſſiduò rapere, qui credit, pariter errat. Sanguis qui per arterias ad uterum pellitur, in fœtus nutritionem non impenditur; cum nec fœtui accomodatum ſit alimentum, nec ab utero in eum migret. Venæ umbilicales non in uteri, ſed in papillas inſeruntur, arterias, quæ chylum, non ſanguinem, recipiunt & profundunt. Chylus in matre primùm elaboratus, defertur ad uterum unà cum ſanguine per arterias, aut lacteis forſan vaſis. Ibi ope glandularum, ſanguini materno aditum prohibentium, percolatur: ramulos deindè venarum umbilicalium ingreſſurus. Ut in ovo albumen venas ſubiens purpureum colorem induit; ſic chylus in placentæ tubulis fermentatione, quâ particularum motus & figura mutantur, in ſanguinem convertitur. Hic è placentâ per venam umbilicalem fluit in fœtum. Cujus nutritioni eò aptior eſt, quòd in ipſius vaſis confectus, fœtui cognatior ſit.

QUI chylum nutriendi fœtus gratiâ, lacteis vaſis ad uterum appellere vix credit, quòd illi ductus inveſtigantium oculos in hunc uſque diem effugerint, quanquam mentis ſcrutinio haud obſcuri ſunt, & rationis acumine hebetudo ſensûs in hac re compenſanda: illum ſaltem non confuſum nec mutatum, per arterias ad papillas deferri pro certo habeat. Chylus, uteri glandulis à ſanguine ſeparatur, ſimili ratione ac in mammis, lac producturus. Secretus placentam ſubit, in quâ miſcetur cum ſanguine, quem binæ arteriæ advehunt è corpore fœtus in placentam, ad chylum fermentandum. Hic unà cum ſanguine arterioſo, è capillaribus venæ umbilicalis ramulis primam adeptus elaborationem, in majorem truncum delabitur, in quo novâ agitatione, illius particulæ à ſe invicem ita dividuntur, ut cum ſanguine confundantur atque illius naturam induant: ut chylus in nati pueri vaſis, multis ac repetitis circuitibus in ſanguinem omninò convertitur.

CHYLUM non ſanguinem in placentam devehi ſolitâ naturæ agendi ratione confirmatur. Hæc in animantibus leges poſuit, quas perpetuò ſequitur, rarò ab iis diſceſſura. Omnes animantes in utero concluſas nutrit chylo. Id, ex uteri prægnantis animantis ſectione compertum, quâ venarum umbilicalium ramos in uteri papillas, non in arteriarum oſcula inſeri patet, è quibus avulſæ papillæ humorem chylo ſimillimum profundunt. Hunc humorem ſtatim à partu omnia ferè animalia lambendo auferunt, abſorbent, avidiſſimè devorant, cum fœtus excrementa ne attingant quidem. Si id perpetuum in animantibus: in homine etiam fœtum chylo nutriri neceſſum eſt; cujus generatio, nutritio, accretio non abſimilis.

MULIERIS uterò gerentis, à denegato ſufficienti alimento, abortus, præſente tamen ſanguinis copiâ: & ad gravidarum morbos pluries adhibita venæ ſectio, abſque ullâ fœtui illatâ injuriâ; chylum, non ſanguinem maternum in fœtus alimoniam faceſſere evincunt. Illum toto gravidationis tempore, partim per venas umbilicales recipit, partim per os ſugit. Chylus quandiù appellit ad uterum, tandiù in eo fœtus retinetur. Deſinit fluere, cum nimiâ uteri diſtentione clauduntur poruli papillarum, per quas fluebat. Quo facto maturus excidit, tanquam è deſiccato pedunculo, & pari ſuimatriſque niſu, ſeſe utero contrahente, juvantibus Diaphargmate, muſculiſque Abdominis, prodit in lucem, eodem, quem per mammas ſugit, chylo nutriendus.

Ergo chylus eſt fœtus alimentum.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Ioannes Daval.
M. Claudius Quiquebeuf.
M. Ioannes Michel Garbe.
M. Bertinus-Simon Dieuxivoye.
M. Ioannes Boudin.
M. Guido Eraſme Emmerez.
M. Raymundus Finot.
M. Matthæus Thuillier.
M. Carolus Marteau.

Proponebat Lutetiæ ALEXIUS LITTRE, Corduenſis, Baccalaureus Medicus. A. R. S. H. 1689.